

Sygn. akt II K (...)

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia (...)

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – (...)

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowym Dworze Mazowieckim A. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...)

w przedmiocie wyroku łącznego

z urzędu

w sprawie (...)

urodzonego (...) w (...)

syna (...) i (...) z d. (...)

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 288 § 2 k.k. popełniony w dniu 7 października 2007 roku na karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych w kwocie 10 zł każda; kara grzywny została wykonana

1. (...) z dnia 1 kwietnia 2010 roku w sprawie (...) za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 2004 roku do 18 września 2009 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda, zobowiązano skazanego do przeproszenia pokrzywdzonej w okresie próby;

2. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 7 do 9 lutego 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby; zobowiązano skazanego do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 3.153,32 zł;

3. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 18 lipca do 13 sierpnia 2008 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby; postanowieniem (...) z dnia (...) roku zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

4. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 16 do 19 sierpnia 2016 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

- o r z e k a -

1. na podstawie art. 85 §1, §2 k.k., art. 86 § 1 kk. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego (...) wyrokami opisanymi w pkt 4 i 5 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. ustala, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;
3. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (...) od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia (...)
4. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych w sprawach (...), (...), (...);
5. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K (...)

UZASADNIENIE

(...) został skazany następującymi, prawomocnymi wyrokami:

1. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 288 § 2 k.k. popełniony w dniu 7 października 2007 roku na karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych w kwocie 10 zł każda; kara grzywny została wykonana
2. (...) z dnia 1 kwietnia 2010 roku w sprawie (...) za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 2004 roku do 18 września 2009 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, karę grzywny 20 stawek dziennych po 10 zł każda, zobowiązano skazanego do przeproszenia pokrzywdzonej w okresie próby;
3. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w okresie od 7 do 9 lutego 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby; zobowiązano skazanego do naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę kwoty 3.153,32 zł;
4. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 18 lipca do 13 sierpnia 2008 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby; postanowieniem (...) z dnia (...) roku zarządzono wobec skazanego wykonanie kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności nie została wykonana;
5. (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 16 do 19 sierpnia 2016 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

(...) ma 43 lata, na utrzymaniu ma 15-letnią córkę, na którą łoży alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie. Aktualnie (...) odbywa karę pozbawienia wolności w sprawie (...). Przed osadzeniem pracował jako taksówkarz w W., osiągając dochód 3.500 złotych miesięcznie. Skazany ukończył (...) w L.. W czasie odbywania kary pozbawienia wolności nie był karany dyscyplinarnie, nie był też nagradzany. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie jest zatrudniony, ale wyraża chęć podjęcia pracy. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z konkubiną.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie:

informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 4 – 5), karty karnej (k. 17, 26 – 27, 29 – 30, 57), opinii o skazanym (k. 23, 45), danych z systemu (...) (k. 46 – 56), wyroku nakazowego z (...) roku (k. 136 – 137 akt sprawy (...)), postanowienia (...) z dn. (...) roku (k. 67 akt sprawy (...)), zawiadomienia o zwolnieniu ze sprawy (k. 89 akt sprawy (...)), wyroku (...)

z 1 kwietnia 2010 roku (k. 99 – 100 akt sprawy (...)), wyroku (...) z (...) roku (k. 91 akt sprawy (...)), wyroku (...) z (...) roku (k. 223 akt sprawy (...)), postanowienia (...) z dn. (...) roku (k. 37 akt sprawy (...), wyroku (...) z dn. (...) roku (k. 185 – 186 akt sprawy (...)).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy rozważyć przepisy jakiej ustawy należy stosować w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych, w brzmieniu nadanym wyżej wskazaną ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (tj. przed dniem 1 lipca 2015 r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ponadto wskazać trzeba, że przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego zostały następnie zmienione przepisami ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Odnosząc powyższe na realia przedmiotowej sprawy należy wskazać, że przed dniem 1 lipca 2015 roku (...) skazany był wyrokami (...) z dnia (...) roku w sprawie (...), (...) z dnia 1 kwietnia 2010 w sprawie (...), (...) z dnia (...) roku w sprawie (...), (...) z dnia (...) w sprawie (...), zaś po dniu 1 lipca 2015 r. (...) był prawomocnie skazany wyrokiem (...) z dnia (...) roku w sprawie (...), zatem wobec skazanego należało rozważyć zarówno zastosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego, tj. zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., następnie zmienionych ustawą z dnia 11 marca 2016 r., jak i w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r., albowiem orzekając po 1 lipca 2015 r. sąd najpierw zobowiązany jest zbadać, czy przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie przepisów ustawy - Kodeks karny znajdują zastosowanie w sprawie skazanego, a jeśli tak, posługując się art. 4 § 1 kk - zbadać, które przepisy są w konkretnym postępowaniu względniejsze.

Sąd przeanalizował sytuację skazanego (...) pod kątem tego jakie przepisy są dla niego względniejsze i stwierdził, że w przypadku gdyby stosowano wobec skazanego przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r. brak byłoby podstaw do orzeczenia kary łącznej i postępowanie należałoby umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k. Natomiast stosując przepisy w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015 r. istnieje możliwość połączenia: kary pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie (...) oraz kary pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie (...) albowiem wyrokami tymi wymierzono kary tego samego rodzaju, podlegają one wykonaniu oraz nie zostały jeszcze wykonane. Kara łączna pozbawienia wolności kształtowałaby się w rozmiarze od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Postępowanie w pozostałym zakresie na gruncie przepisów obowiązujących do 30 czerwca 2015 r. należałoby umorzyć.

W ocenie Sądu przepisy w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. nie były korzystniejszymi dla skazanego. Z tego względu Sąd wyrokował w oparciu o nową ustawę.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Według natomiast § 2 tego przepisu, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Art. 85 § 2 k.k. wymaga, aby kary stanowiące podstawę orzeczenia kary łącznej podlegały wykonaniu, choćby w części, przy czym dopuszcza on dodatkowo połączenie w karę łączną uprzednio orzeczonych kar łącznych, niezależnie od tego czy zostały one orzeczone wyrokiem skazującym czy wyrokiem łącznym. Zdaniem Sądu kary podlegające wykonaniu należy rozumieć jako kary, które mają zostać, a nie zostały jeszcze wykonane. Z tego tytułu karą podlegającą wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. nie jest między innymi kara, którą skazany już faktycznie w całości odbył.

Warunki określone w art. 85 § 2 k.k. w tej sprawie spełniają kary niewykonane w całości, a orzeczone w sprawach (...) i (...).

Zgodnie z regułami określonymi w art. 86 § 1 kk sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Jak zostało powyżej wskazane w ramach kary łącznej obejmującej karę pozbawienia wolności wymierzoną w sprawie (...) i kary pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie (...) najniższą wymierzoną karą łączną mogła być kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a najwyższą karą łączną suma kar w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy.

Przechodząc do wymiaru orzeczonej kary łącznej podnieść należy, że zgodnie z dyrektywami wymiaru kary łącznej określonymi w przepisie art. 85a k.k. obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie, a akceptowanym przez niniejszy Sąd, na gruncie tych przepisów zachowują znaczenie i funkcje zasady oraz dyrektywy wypracowane w doktrynie i orzecznictwie wymiaru kary łącznej, do czasu tej nowelizacji (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, k. 649). Można odróżnić trzy odmienne reguły łączenia kar: zasadę absorpcji, kiedy kara łączna jest równa najniższej spośród kar jednostkowych, zasadę kumulacji - gdy kara łączna jest równa sumie kar jednostkowych oraz pośrednią zasadę asperacji (absorpcji częściowej). Wymierzając karę łączną, trzeba mieć na uwadze, że jest ona swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym wyrokiem łącznym, tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również nieopłacalności przestępczej działalności (zob. M. Szewczyk, Glosa do uchw. SN z 20 stycznia 2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102; zob. także wyrok SA w Warszawie z 12 lipca 2000 r., II AKA 171/00, OSA 2001, Nr 2, poz. 5; wyrok SA w Łodzi z 20 września 2001 r., II AKA 154/01, KZS 2002, Nr 12, poz. 70). Sąd nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, ale musi rozważyć przedmiotowo - podmiotowy związek między przestępstwami, w zakresie których kary podlegają łączeniu. Im bardziej jest on ścisły, w tym większym stopniu powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Kara łączna nie jest jednak sposobem na premię dla sprawcy większej liczby przestępstw. Ma stanowić całościową ocenę jego zachowań, będąc właściwą, celową z punktu widzenia prewencyjnego, reakcją na popełnione czyny. Nie ma ona służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popełnienie większej liczby przestępstw zdecydowanie uzasadnia odstępstwo od absorpcji kar. Wymierzenie kary przy zastosowaniu całkowitej absorpcji prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego więcej przestępstw i do praktycznej bezkarności niektórych zachowań zabronionych.

Między popełnionymi przez skazanego przestępstwami za które wymierzono mu kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu zachodzi w ocenie Sądu związek przedmiotowy, brak jest bliskości czasowej. Przestępstwa jakie popełnił skazany godziły w dobro prawne jakim jest mienie. Analiza danych o karalności oskarżonego prowadzi do wniosku, że przestępstwa, za które wymierzone zostały kary podlegające łączeniu, nie były incydentami w życiu skazanego. Wręcz przeciwnie, przejawiał się w nich tryb jego życia, trwałość lekceważenia norm prawnych i społecznych. Jest on sprawcą niepoprawnym, łatwo wchodzącym w konflikt z prawem, a dotychczasowe konsekwencje karnoprawne okazywały się nieskuteczne. Skazany popełniał kolejne przestępstwa nie wyciągając żadnych wniosków ze swojego postępowania czy z wymierzanych wobec niego kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie zmieniał swego nastawienia do dóbr chronionych prawem i nie wykazał poprawy zachowania w warunkach wolnościowych. Wielokrotna karalność za przestępstwa, a także brak zdecydowanej zmiany postawy skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. Za adekwatną Sąd uznał zatem karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Kara taka będzie odpowiednia z punktu zasad wyrażonych w przepisie art. 85a k.k., spełni cele zarówno prewencji indywidualnej, jaki generalnej. Taka kara nie stanowi przy tym nieuprawnionego promowania skazanego jako niepoprawnego sprawcy wielu przestępstw.

Zgodnie z art. 576 § 1 k.p.k. połączone wyroki w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych w sprawach (...), (...), (...).

Wobec sytuacji materialnej skazanego, który na dzień wyrokowania pozostaje osadzony w zakładzie karnym, Sąd uznał, że nie będzie on w stanie uiścić kosztów postępowania i kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku łącznym.